

Ajda z Vodusek

Kruh

Kruh diši,
z vetrom po vasi
se vali njegov vonj.

Veter oblake razpihal je proč,
sonce posije kakor mekoč.

Vse od mekoč (je) (se) kruh je dstajal,
veter spet z vonj^{em} je najal.

Zibaje, zibaje je veter
prinesel ta pesem,

jo z oblakov je stresel.

